

Present i futur intergeneracional

Oscar Babiloni

En l'actualitat, la generació del baby-boom comencem a prendre un paper més actiu dins la societat. Això ens permet intentar canviar, en la mesura possible, aquelles coses que veiem que no funcionen.

La nostra infantesa ja va transcórrer majoritàriament en l'actual règim democràtic. Aquest fet ens hauria de permetre, per herència directa, ser conscients de la manca de drets que van haver de passar els nostres avis i pares, però amb una distància suficient que permeti evitar velles recances. A part, l'actual societat de la informació ens facilita rebre infinitat d'informacions d'altres cultures i civilitzacions que han enriquit el nostre aprenentatge.

Sota aquestes bases, el nostre col·lectiu ha patit els inconvenients de pertànyer a una generació molt massificada. Així, hem vist com aquests excessos demogràfics no permetien ni la facilitat d'accés, ni l'òptima qualitat de l'ensenyança superior. Aquest mateix problema demogràfic també ha dificultat a aquesta generació l'accés a la feina i a un habitatge accessible. Tots aquests fets han pro-

vocat un alentiment en l'adquisició d'independència econòmica i un retard en el moment d'incorporació en els càrrecs de construcció social, per part de la generació de primers dels setanta.

Però, sens dubte, ara és el moment de participar en la construcció d'una nova societat. Si la nostra generació ha vist com l'opinió dels joves quedava una mica fora de joc (vull pensar que és pel retard en la incorporació activa a la societat abans referit), no podem caure en el mateix error i hem de potenciar la participació de les noves generacions en la construcció d'un món millor. És important continuar apostant per la

Igual que els joves, la gent gran ha estat aparçada de la societat

formació d'aquestes noves generacions que les prepari adequadament davant d'una nova societat cada cop més desenvolupada. Per això és imprescindible oferir-los una formació accessible i de qualitat.

En una societat on les comunicacions a tots els nivells ens apropen a la resta del món s'ha de potenciar l'acceptació i la integració amb els altres pobles.

Pau, respecte i acceptació dels altres han de prevaler sobre les diferències d'ideologia, raça, religió, sexe, etc.

Un altre dels punts que hem de canviar és el paper de la gent gran a la comunitat. Igual que ha passat amb els joves, fins ara, la gent més gran

ha estat aparçada de la societat. S'ha considerat que eren una càrrega, sense ser conscients de tot el que han fet per a la col·lectivitat; i, el més important, s'ha oblidat el que poden aportar encara, que és molt. Fets evidents com que en la societat occidental el pes demogràfic de la gent gran els farà ser el col·lectiu social més important en molt poc temps, així com la major esperança de vida i millor qualitat de vida de la gent gran, fan que hagin de ser considerats una referència constant en la construcció d'un món millor. En aquests aspectes hem de mirar més cap a altres cultures on l'experiència és la característica personal més valorada. D'altra banda, darrerament, s'està establint uns vincles molt afectius en les relacions entre néts i avis. Aquests referents han de portar irrefutablement a situar a la gent gran en un paper destacat de la nova societat.

Tinc l'esperança i la confiança que els fets comentats faran que, a poc a poc, aconseguim una societat i un món millor, on tingui cabuda tothom.